

[Sønderby]

dage siden. Da fik vi forelagt Fornærssrapporten, som pegede på, at der er problemer i Kattegat, at der kunne komme iltsvindsproblemer, og at man må se på udledningerne til området fra Århus Kommune. Man lagde nogle punkter frem i den plan. Mit spørgsmål til hr. Hjortnæs er: når denne redegørelse kom frem i august måned, hvorfor ventede hr. Hjortnæs, som er valgt i Århus Amt, så, til billederne kom i fjernsynet, før han sammen med Socialdemokratiet rejste denne debat? Det havde været væsentligt bedre, hvis man var kommet med sin handlingsplan på det tidspunkt.

Hr. Hjortnæs siger, at der er stort flertal her i Folketinget for at redde miljøet. Ja, det er der, og det flertal er vi med i.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Fru Lone Dybkjær karakteriserede Det Radikale Venstres dagsorden som et stilfærdigt dagsordensforslag. Det vil jeg give fru Lone Dybkjær ret i, næsten for stilfærdigt. Det er jo ikke et spørgsmål om stilfærdighed, det er spørgsmålet om det uforpligtende i den, som fru Lone Dybkjær ikke vil gå ind i en diskussion om. Derfor har vi karakteriseret Det Radikale Venstres dagsorden som en afværgedagsorden, for det er jo, hvad den skal bruges til.

Man kan ikke, fru Lone Dybkjær, pege på en målsætning, som man står for politisk, og så ikke også afgive signaler til regeringen om, hvilke midler der skal tages i brug. Vi har prøvet på at forklare, diskutere og analysere de forskellige midler, der kan være tale om, ved at henholde os til regeringens aktionsplan for dog at tage de ting med derfra, som er positive. Ministeren har gentagne gange gjort opmærksom på nedsættelsen af kvælstofforbruget med 100.000 t, men heller ikke det vil fru Lone Dybkjær acceptere.

Derfor siger jeg til fru Lone Dybkjær: man kan ikke med en så stilfærdig dagsorden vække, skal vi sige den sympati, der kunne være hos Socialdemokratiet for at følge det positive element, der kunne være i den henstilling. For det, der reelt er tale om i den dagsorden, er en henstilling om at få en plan, som engang kan blive forpligtende for regeringen. Det er dér, vi er henne.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Det er hr. Sønderby, der kalder mig frem. Hr. Sønderby spurgte, hvorfor vi ikke havde rejst debatten omkring forureningen ved Fornæs. Nu er hr. Sønderby jo medlem af Folketingets miljøudvalg, og derfor bør hr. Sønderby selvfølgelig vide, at vi øjeblikkelig kaldte ministeren til samråd, så snart Fornærssrapporten forelå, og vi har faktisk haft en meget lang og indgående debat med miljøministeren, så vist har vi foretaget os noget, hr. Sønderby!

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg må konstatere, at når Det Radikale Venstre fremsætter et dagsordensforslag, der ikke passer Socialdemokratiet, så er det en afværgedagsorden. Det må jeg så leve med, sådan er livets realiteter, at når vi fremlægger en dagsorden og S og SF ikke bliver de eneste, der kommer til at stemme for den, så er det en afværgedagsorden. Sådan ser det socialdemokratiske verdensbillede åbenbart ud.

Vi har faktisk foreslået – hvis hr. Løvig Simonsen havde hørt efter under mit indlæg – en række midler, og vi har bedt regeringen angive doseringen. Som det ligger i øjeblikket, indebærer miljøministerens plan ifølge miljøministerens egne oplysninger en reduktion af kvælstofudledningen på 40 pct., mens vores dagsorden indebærer en reduktion på nøjagtig 50 pct. Jeg beklager, at jeg kaldte den stilfærdig, det var for at være lidt ironisk. Vores dagsorden siger 50 pct. præcis som den socialdemokratiske-SF-dagsorden. Regeringen skal fremlægge dokumentation for, at målet nås, det står der i vores dagsorden.

Vi har foreslået nogle midler, som jeg sagde. Fastholder miljøministeren, at han kan nå målet gennem nedsættelse af kunstgødningsforbruget, ja, så må han fremlægge en plan for det. Med andre ord: den plan, regeringen fremlægger, skal være bindende og altså garantere, at målet nås.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Fru Lone Dybkjær kan ikke lide, at vi kalder det en afværgedagsorden, men måske vil